

har en teoretisk forestilling om, at de, der sidder ude i erhvervslivet, er folk, der bare er ude på at snyde og bedrage. Sagen er jo den i Danmark, at man skal være mere end overordentlig heldig for overhovedet at få et overskud ud af det at drive erhvervsvirksomhed.

Hvis man har startet en virksomhed, hvis man har gjort den enorme, samfundsgavnige indsats at få en virksomhed startet, hvis man efterfølgende har været så heldig for vort samfund, at det går godt for den virksomhed, at man er begyndt at ansætte medarbejdere, man har eksport, man har ekspansion, så burde vi alle sammen være mere end tilfredse.

Men på et eller andet tidspunkt vil den virksomhedsejer naturligvis stå i den situation, at han skal overveje: Bliver det her ved med at gå i personligt ejet form, eller skal jeg overgå til f.eks. selskabsform?

Det erkendte Folketinget jo også, da vi for efterhånden mange år siden opfandt virksomhedsskatteordningen netop med det formål at kunne værne folk, så den dag, det gik galt for deres virksomhed, mistede de ikke hele deres personlige indkomst, formue osv.

Man forestiller sig altså, at disse virksomhedsejere, når de overgår til en anden form, nemlig selskabsformen, sandelig ikke må tage nogen penge ud af foretagendet. Vi har med de heldigvis meget pædagogiske og velbeskrevne eksempler, som vi allerede har fået oversendt i Folketingets Skatteudvalg, fået beskrevet, hvordan virkeligheden er derude. Det er et vrangbillede, hvor man minsandten udnævner det til at være skattesvind, skattesvig, skatteunddragelse, når man trækker nogle penge ud af selskabet.

Som der gøres opmærksom på, går de penge altså til personbeskatning, og da selskabsskatten i Danmark heldigvis er lavere end den alt for høje personskat, så gør folk det jo ikke for at lave skatteunddragelse, men fordi de har brug for nogle penge til at leve for.

Hele den problemstilling, der ridses op i den første halvdel af lovforslaget, kan vi i Fremskridtspartiet overhovedet ikke nikke genkendende til, og de forestillinger, man gør sig om, hvordan man skal opgøre de her ting, ja, de svarer jo til, at man efter at have blandet koldt og varmt vand forestiller sig, at man med et par lovparagraffer kan adskille det igen.

Det kan ikke lade sig gøre, og der vil blive nogle absurde afgørelser, som folk så skal trækkes med op igennem skattesystemet, og i årevis

skal de spille tid, advokatbistand, revisorbistand osv. på at slås med skattemyndighederne, fordi de træffer en eller anden absurd afgørelse i deres forsøg på at skille det kolde og det varme vand igen.

De virksomhedsejere og de iværksættere burde bruge deres kræfter på at drive virksomhed og ikke på at slås med skattemyndighederne. Så hele den første halvdel af det her forslag kan vi af indlysende grunde ikke støtte, og vi håber, at de fuldstændig korrekte indvendinger, der allerede er gjort, vil regeringen og skatteministeren tage højde for og ikke deponere deres politiske vilje i Enhedslistens og hr. Frank Aaens lomme, for man gør skade mod dansk erhvervsliv, hvis man vedtager de her bestemmelser.

Den anden halvdel af lovforslaget, mulighed for at flerejede virksomheder uden skattebetaling kan overgå til selskaber, er nødvendig og fornuftig, og den støtter vi naturligvis. Men vi håber sandelig, at udvalgsarbejdet kan få gjort forslaget langt mere erhvervsvenligt, end tilfældet er, som det ligger her. Det her vil være at gøre det danske samfund en bjørnetjeneste.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal sige kort, at vi i Kristeligt Folkeparti synes, det er et fornuftigt forslag, der er fremsat.

Der kan være nogle detaljer – det kan vi se af de forskellige ting, der er kommet frem under høringssvarene – som vi vil kigge lidt nærmere på.

Men vores grundholdning er positiv.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også her vil jeg gerne takke for en overvejende positiv reaktion. Jeg synes egentlig, hr. Frank Aaen var lidt for hård ved specielt Venstres ordfører.

Jeg hørte heller ikke fra Venstres ordfører en afstandtagen fra ikrafttrædelsesbestemmelsen. Han sagde, at han gerne så, at vi drøftede den – og det giver jeg gerne tilsagn om – hvorimod den konservative ordfører var væsentlig mere og væsentlig stærkere afvisende på det punkt.

Hr. Aage Frandsen, der også gav tilslutning – og tak for det – rejste spørgsmålet om passiv virksomhed med udlejningsejendomme. Vi har faktisk været inde i de overvejelser, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, men også dér får vi jo visse problemer med at tage hele virksomheden med ind. Vi kommer ind i nogle mærkelige afgrænsninger, for en del af de virksomheder,